

РЕШЕНИЕ

№ 5707

гр. София, 29.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 15.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **14513** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. П. С. против уведомително писмо изх. № 02-020-6500/5384/21.07.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ – РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заповед № РД-09-835/20.12.2007г. на министъра на земеделието и продоволствието е наредена акредитация на ДФ „Земеделие” в качеството му на изпълняващ функциите на единствена РА за Република България. Със заповед № РД 09-863/25.11.2008г. е възстановена пълната акредитация на фонда като РА, считано от 01.12.2008г.; заповедта е публикувана в Неофициалния раздел на Държавен вестник бр.108/19.12.2008г.

Жалбоподателят е подал заявление за единно плащане на площ У. 02/200611/70325 по Мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) за 2011г. от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007 – 2013г., кодове АП08, АП06, АП10 и АП07. В текста на заявлението е инкорпорирана декларация, че кандидатът за подпомагане познава условията на схемите и мерките и приема правилата им.

С оспорения в настоящото съдебно производство акт е отказано изцяло подпомагане, поради неспазване на базови изисквания, както и са наложени санкции. От таблицата на стр.4 от УП се установява, че е приета за наддекларирана 100 % от площта по АП06 и АП10, по АП наддекларираната площ е 28,24 % и по АП07 – 1,95. Съгласно чл.16 от Регламент 65/2011г., цитиран в УП, в този случай освен отказа за подпомагане, за двете мерки с над 50% наддеклариране се налагат и финансови санкции, които следва да бъдат удържани в следващите три години. УП е било обжалвано пред министъра на земеделието и храните, който не се е произнесъл по жалбата, съгласно изявлението в писмо вх. № 4068/13.02.2013г. по описа на съда.

По делото е прието заключение на съдебно-агрономическа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като компетентно, обективно и съответстващо на останалите обстоятелства по делото. Установява се от заключението (писмено и при изслушването на вещото лице), че по заявлението на бенефициента са извършени следните административни проверки: през м. август 2011г. за препокриване; на 19.07.2011 г. кръстосана проверка за застъвания; на 18.10.2011 г. проверка на място с представители на ДФЗ - ОД [населено място], съвместно с началника на ОДБХ Б.; на 17.02.2011 г. проверка на място от Общинска служба по земеделие [населено място]; на 14-15.06.2011г. от контролния орган по биологично земеделие „Кю С.“ [населено място]. Вещото лице е изложило подробни констатации в табличен вид за всеки от парцелите поотделно, в т. ч. съобразно отразения от сертифициращия орган статус („биологични” или „в преход”), като заключава, че всичките заявени площи, посочени в табл. 1, се недопустими поради неспазване на базовите изисквания - националните стандарти 4.2, 4.4, както и липса на документи за правното ползване на земята и различен от заявения статус на земята, установен от контролиращото лице. Общият размер на недопустимите площи по подаденото от жалбоподателя заявление се равняват на заявените 273,43 ха и са дадени по култури и кодове на АЕП в табл.1. Парцелите са били заявени като всички в преход, а сертифицираният контролен орган (чиито инспекторски доклад е приложен в преписката) е установил биологично производство.

От представените заповед № 202916/17.10.2011г. и контролен лист се установява, че на заявените от жалбоподателя площи е била извършена проверка на място на 18.10.2011г. За проверката жалбоподателят е бил уведомен, но не е присъствал. Установява се от представените доклад и констативен протокол и, че на същата дата е извършена проверка от Областна дирекция по безопасност на храните – Б., която е отразила неправилно съхранение на оборски тор и силаж, както и, че са спазени правилата за добра земеделска практика.

По делото са изслушани показанията на свидетеля Х. Й. Б., които съдът възприема като обективни, логични и последователни. Установява се от показанията, че свидетелят лично, както и други хора, обработват земи в стопанството на жалбоподателя. Свидателят има средно образование, С. по механизация на селското стопанство. Той е тракторист шофьор, също мотокарист и комбайнер. Работи като комбайнер, тракторист и върши други работи. Участвал е в почистване на пасища, с трактор, на който е закачен шредер, той минава и почиства. Свидателят почиства от 2009 година насам. Други хора преди това минават с моторни триони, защото шредерът не може да смели по-едрите дървета. Синът на свидетеля в момента е полевод на младите лози. Обработват се овощните градини, пасищата, пшеница, кориандър, ечемик, хранени са животни. Работят около 20 мъже предимно с трактори,

жените извършват други земеделски дейности.

Съдът в настоящия състав намира неотнормирани към предмета на настоящия спор представените с писмо вх. № 11766/25.04.2013г. по описа на съда снимки на площите и разрешения предишен спор между страните и поради това не обсъжда. Безпротиворечиво се установява от приетите по делото доказателства, че отказът за подпомагане в случая не е основан на съответствието на площите с т. нар. специализиран слой площи, допустими за подпомагане, който се изработва чрез сателитни/ самолетни снимки и съставяне на цифрова ортофотокарта. Видно пък от удостоверение по адм. д. № 9773/2011г. на 30 състав на съда, това дело е било образувано по жалба против УП, с което РА се е произнесла по заявление по други схеми за подпомагане. Също така ирелевантни настоящият състав намира доводите относно възможната липса на познания за селското стопанство у проверяващите.

Както беше посочено по-горе,ДФЗ е акредитиран за единствена РА за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители - ЗПЗП/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от ДР на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз", и в случая е осъществена с цитираните по-горе заповеди. За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол /И./, на основание чл. 30 и сл. от ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове уведомителните писма, с които се признават и изчисляват сумите по съответната мярка/ схема или се намаляват или отказва изплащането им поради различни причини, заложи в нормативната уредба на схемите за подпомагане /късно деклариране, грешки, застъпване на заявки, неспазване на изискванията за добро земеделско и екологично състояние или наддеклариране на допустими за подпомагане площи/. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от ДР на ЗПЗП. Същият не ангажира доказателства да е изпълнил условията, при които възниква правото на подпомагане. Макар административният орган по общото правило на чл.170, ал.1 АПК да носи доказателствената тежест да установи законосъобразността на оспорения акт, то това не изключва задължението на заявителя да докаже, че отговаря на всички условия и изисквания за подпомагане. Това е така, тъй като финансирането на дейностите в рамките на Общата селскостопанска политика не се предоставя по право на всеки земеделски производител; обратно, последният с подаването на заявление за подпомагане има задължението да докаже пред РА, че е изпълнил своевременно всички изисквания за получаване на съответния вид субсидия, за всяка стопанска година поотделно.

Установява се несъмнено в случая, че жалбоподателят заедно с други лица обработва земеделски площи. Това обстоятелство само по себе си не обосновава право на

подпомагане. Необходимо е да бъдат изпълнени и несъмнено доказани всички условия по съответната мярка. В случая те са предмет на Наредба № 11/06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. и представената по делото Методика за намаляване и отказване на АЕП по мярката, утвърдена със заповед № РД09-487/21.06.2011г. на министъра на земеделието и храните. В случая констатациите на административния орган не бяха оборени от жалбоподателя.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК съдът в настоящия състав намира, че УП е издадено от компетентен орган и в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за възстановяване на разносните и юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Направените разноси от ответника за възнаграждение на вещо лице са в размер на 300 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. С., с ЕГН [ЕГН], против уведомително писмо изх. № 02-020-6500/5384/21.07.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА Г. П. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция сумата 450 (четиристотин и петдесет) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: